

30 til 14. At kræve overnatning i 30 dage er helt ude af proportioner med virkeligheden. For det første er det i disse år, med stigende turistpres, i alles interesse at skabe flest mulige sengepladser til turister, turister i alle økonomiske klasser.

Derudover er det nok helt fejlvurderet af hotelbranchen, når den anbefaler de 30 dage. En gæst, der f.eks. gerne vil bo på pensionat på Bornholm i 29 dage, skifter jo ikke et pensionatsophold ud med 29 dages hotelophold, men bliver måske hjemme.

De 14 dage, der nu er valgt, er ikke blot et tilfældigt valg, men en realistisk vurdering af, hvor grænsen mellem normalt hotelophold og pensionatsophold befinder sig. Er der politisk vilje til at finde et andet antal dage mellem 30 og 14, er Fremskridtspartiet forhandlingsvilligt.

Til nr. 9

Denne bestemmelse vedrører populært sagt »bondegårdsferierne«. Formålet med at foreslå lempelsen er et ægte ønske om at få loven liberaliseret en smule. Helst havde Fremskridtspartiet set, at bondegårdsferie blev gjort til fri næring.

I disse år, hvor Danmark modtager stadig flere turister, er det vigtigt, at vi udnytter vores potentialer seriøst. Mange turister giver udtryk for, at dét, de kommer efter, er kontakten med den danske natur. Hvor kan dette ske mere direkte og harmonisk, hvis ikke på en bondegårdsferie? Skal en bondegård gennem hele den offentlige tilladelsesjungle for at få lov til at ombygge og indrette sig på at modtage kunder, må »belønningen« også være seriøs. Ved at tillade en forøgelse af antallet af værelser fra 3 til 6 og sengepladserne fra 8 til 16 har Folketinget medvirket til at få flere gårdejere til at melde sig på markedet med »Zimmer frei«.

Til nr. 10

Under Folketingets behandling har det vist sig, at der er et ønske om, at det fremgår direkte af lovteksten, at arrangementer med et velgørende formål, uanset serveringens art, kan afvikles, uden at en restauratør skal medvirke. Med den foreslåede ændring imødekommes dette ønske.

Politiet kan dog fortsat nægte at give tilladelse til et sådant arrangement, eller det kan kræve, at en restauratør forestår afholdelsen af arrangementet, hvis det skønnes påkrævet ud fra ærdeligheds- eller ordenshensyn.

Til nr. 11

Lovforslagets § 27, stk. 3, hvorefter det almindelige alderskrav på 18 år ikke skulle gælde ved servering i selskabslokaler, blev indsat for at ligestille selskabsarrangementer inden og uden for restaurationsloven. Fra branchens side har man anbefalet, at bestemmelsen udgår. Den foreslåede ændring imødekommer denne anbefaling. Alderskravet vil herefter være det samme for serveringspersonale i restaurations selskabslokaler og andre lokaler, nemlig 18 år.

Til nr. 12

Restaurationslovens nuværende almindelige lukketid fra kl. 24 til kl. 5 foreslås opretholdt. I forbindelse hermed foreslås det tillige, at kommunalbestyrelsen generelt skal kunne udvide åbningstiden, dog ikke længere end til kl. 2. Af hensyn til både restauratørerne og deres kunder skal såvel en udvidelse som en eventuel senere indskrænkning af åbningstiden offentliggøres i de lokale blade.

Udnytter kommunalbestyrelsen sin beføjelse til generelt at udvide åbningstiden, vil dette medføre, at den stedlige bevillingsmyndighed må forventes kun at skulle meddele tilladelse til, at et mindre antal restauranter må holde åbent i den almindelig lukketid.

Til nr. 13

Det foreslås, at den stedlige bevillingsmyndighed, som det er tilfældet efter den gældende restaurationslov, skal kunne meddele tilladelser til længere åbningstid end kl. 24. Den foreslåede ændring er en følge af, at den almindelige lukketid foreslås at være tidsrummet fra kl. 24 til kl. 5. Der er herefter behov for, at bevillingsmyndigheden kan meddele nattilladelser af forskellig varighed, således at der fortsat kan meddeles tilladelse til restauranter til at holde åbent f.eks. til kl. 2 og kl. 5.